

en Dre til Lolland-Falster paa Grund af Stormfloben, men den Understøttelse og Hjælp, der kom til de vandlidte Egne, var fuldstændig privat. Det skulde det ærede Medlem have husket paa, før han begyndte at reise Behreidelser mod disse Egenes Beboere for at have høstet store Fordele af Statskassen; det have de ikke. Hvad har Staten gjort lige overfor disse Egne? Efter at Ulykken og Glendigheden tilbøds var afhjulpen ad privat Veie, kom Regjeringen og forelagde et Forslag, som de vandlidte Egenes Beboere meget frabad sig, og som nu for nylig har haadt de Følger, at en af de største Giendomme for nylig er sat under Administration, netop paa Grund af de strenge Bestemmelser, som jeg saa meget advarede imod den Gang. Det ærede Medlem maa saa ikke komme og fortælle os bagefter, at Statskassen hjalp de vandlidte Egne den Gang, og at man derfor nu skal hjælpe de vestindiske Der, thi det er ikke rigtigt. Naar det ærede Medlem endelig slaar paa, at vi skulle vise vor Patriotisme ved at bevilge af Statskassen, saa vil jeg sige ham, at det er en meget, meget nem Godtjybspatriotisme, man der viser. Vil det ærede Medlem vise sit patriotiske Sindelag ved at yde Hjælp til de vestindiske Der, da tegne han et klækkeligt Bidrag efter Egne og arbejde privat derfor, og han skal i saa Henseende finde Støtte hos mig efter min ringe Egne; men naar han kommer og fortæller os, at vi have en moralisk Forpligtelse til at bevilge saa eller saa mange Hundreb-Lusinder af Statskassen i patriotiske Niemed, saa siger jeg, at det lægge vi paa vor Side ikke megen Vægt paa, og paa den Maade faar man os ikke til at gaa ind paa Forslag, som vi ellers af andre Grunde ikke vilde gaa ind paa. — Det ærede Medlem for Præsids Amtis 1ste Valgkreds (Savenius) kom idag ind paa det Samme, nemlig at vi havde en moralisk Forpligtelse til at hjælpe disse Mennecker, og det fordi Ulykken havde rammet dem aldeles uforstyldt. Jeg har den Opfattelse, at, dersom Forholdene stillede sig saaledes, at vi kunde yde Hjælp, uden derved i en vis Forstand at godkjende og fastslaa et System i disse Ders Styrelse, som man erkjender i og for sig er fordærligt og førende til Udelæggelse og Sammer for disse Der, saa vilde der nok komme Hjælp fra Statskassen. Men Ulykken ligger deri, at, naar man af Statskassen vil bevilge Tilskud til de vestindiske Der, gaar man med det Samme hen og godkjender og fastholder den nuværende Ordning af Forholdene derovre; og det er det, man ikke vil. Derfor kan man ikke gaa ind paa at give denne Hjælp for Diebliffet under denne Form. Hvorledes det kan stille sig, dersom Sagen oplyses klart og tydeligt, og man faar at vide, hvorfra disse Ulykker stamme, det kan jeg ikke sige Noget om paa Forhaand; maasse Sagen kan stille sig lidt anderledes end nu. — Saaledes som Sagen stiller sig nu for Diebliffet, stemmer jeg for det Forslag, der er fremsat af det

ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds. Jeg gjør det, ikke fordi jeg tror, at det ærede Medlem og hans Venner og Regjeringen, som han støtter, formaar at belyse og klare Sagen saaledes, at vi komme til det Resultat, som det ærede Medlem for Præsids Amtis 1ste Valgkreds udtrykker saaledes, at de ere aldeles uden Skyld i deres Ulykker, og at Sagen, dersom det var Tilfældet, kunde stille sig anderledes end nu. Sagen er jo skruet op til en saadan Høide, at den skal bringes ud for Bølgernes Domstol; men naar man endelig vil have dette Spørgsmaal, som jeg betragter som et underordnet Spørgsmaal lige over for Landets Styrelse i det Hele, der op til, saa er det jo Regjeringen selv og dens Venner, som ville have det, naar de ville have Opløsning paa dette Spørgsmaal. Og hvorfor ville de netop opløse? Thi en fornuftig og sund og klar Slutning fra de nuværende Forhold til, hvad der vil ske i en nær Fremtid, kan dog vel aldrig bringe de Herrer paa den Tanke, at Regjeringen faar et Flertal for sig. Ifjor havde den et Flertal for sig, men hvor er det blevet af, det er splittet ad. Det viser sig, at Regjeringen ikke kan have Flertal her i Salen. (Holstein: Regjeringen har jo Flertal igjen i Dag!). Det ærede Medlem fra Leire slaar her og fortæller, at Regjeringen igjen i Dag har Flertal, men det har den jo slet ikke, det er jo slet ikke Regjeringens Forslag, der foreligger, det er jo et Forslag fra det ærede Medlems Meningsfælle for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, det ærede Medlem har jo Væren af at have hjulpet de Herrer ved Binduet til at lægge lovlig Grund under den Regjering, som selv er traadt udenfor Lovens Grund, det har det ærede Medlem . . . (Afbrydelse).

Formanden (Krabbe): Jeg maa bede ærede Medlemmer om ikke at afbryde Valeren, da denne derved fristes til at komme udenfor Sagens Gjenstand.

Chr. Wedersen: Naar man nu har slaaet paa, at Regjeringen har Flertal for sig, saa er det en total Misforstaaelse af den ærede Afbryder. Her foreligger et slet og ret Forslag om at vise Sagen tilbage til Udvalget, som er stillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, et Medlem af Udvalget; Regjeringen har ikke udtalt sig, om den vil støtte eller modtage dette Forslag, saa man kan ikke begynde med disse kunstige, opstyltede Paastande, at man nu har et Regjerings-Flertal igjen. Her foreligger tydeligt og klart, at et vist Mindretal har forlangt yderligere Begrundelse og Oplysninger af Sagen; nu kommer der fra den Side, som er Modstander af dette Mindretal, et Forslag om at sende Sagen tilbage for at faae den belyst, hvad er saa naturligere end at sige: Lad det ske? Det er jo det, man opvindeligt har ønsket. —